

много други соли за пиано (прелюдии, балади), две опери: „Даниел Хлорт“ и „Петер Шлемихл“, солови пѣсни. Много отъ творбитѣ на П. сѣ изградени върху мотиви отъ финландското народно звуко-творчество.

Палотасъ, palotas — име на единъ изященъ танцъ въ три части: бавна, украсена, и жива—билъ на мода въ Унгария въ началото на XIX в. Листъ е употребилъ въ своитѣ „Унгарски рапсодии“ нѣколко теми отъ П.

Пандеро, (pandero) — наричатъ испанцитѣ баскийския тамбуринъ — (даарето).

Пановъ, Петъръ-Асенъ — музикологъ, род. 23 авг. 1899 въ Русе, следвалъ гимназия въ Сливенъ и София, после въ юнкерския курсъ при Военното училище. Презъ това време учи цигулка и теория въ Сливенъ (при Михаилъ Тодоровъ) и въ София (при Т. Торчановъ). Следъ войната, кжсо време, членъ на гвардейската оркестъръ при Маестро Атанасовъ, 1920 е въ Бонъ, студентъ по музикална наука въ университета, ученикъ на Лудвигъ Шийдермаеръ, и учи, успоредно съ това, цигулка въ Кьолинъ (Брамъ-Елдеринъ), сжщевременно членъ на филхармоничния оркестъръ въ Бонъ, а теория и композиция учи при В. Пошаделъ въ Бонъ. Въ края на 1924 г. завършва университета въ Бонъ съ докторска титла по музикология (дисертация върху Римски-Корсаковъ). 1925—26 е съветникъ-специалистъ при музикалното издателство Хофмайстеръ въ Лайпцигъ, сжщевременно концертира като цигуларъ въ Бонъ, Лайпцигъ, Штутгартъ, Копенхагенъ (Дания). Началото на 1927 е въ Берлинъ—призованъ отъ Херманъ Абертъ — членъ, и завеждащъ източно-европейския и централно-азиатския отдѣлъ при Държавната фонограмна архива въ Берлинъ, и чете лекции въ Берлинския университетъ, въ Държавната академия за школна и църковна музика, въ Държавната музикална академия въ Мюнхенъ, въ университета въ Тюбингенъ. По настояване и предложение на професоритѣ експерти Е. Хорнбостелъ, К. Саксъ, Йох. Волфъ му бива възложена специална научна мисия отъ Германската академия на наукитѣ въ Берлинъ —

изследване на източно-европейската музика, и влиянието ѝ върху музиката на западнитѣ европейски народи. — Постояненъ сътрудникъ е на редица видни нѣмски музикални списания. Писалъ: „Старославянската народна и църковна музика“ — монография (книга 38 отъ: „Handbuch der Musikwissenschaft“, Athenaeon-Verlag, Potsdam 1930); „Националния стилъ на Н. А. Римски-Корсаковъ“ — монография (книга 1, година 8 отъ: „Archiv für Musikwissenschaft“—Kistner & Siegel — Verlag, Leipzig 1926); „Фонографираны пермяшки, вотяшки и татарски мелодии“ — монография (книга 11/12, год. XII отъ: „Zeitschrift für Musikwissenschaft“, Breitkopf & Härtel Verlag, Leipzig 1929); „Задачи и цели на изследването на източно-славянската музика“ — студия—(книга 3, год. 10) отъ: „Zeitschrift für Musikwissenschaft“, Leipzig 1927); „Народната музика на българитѣ“ — студия — (въ „Алманахъ за царство България“, Beck-Verlag, Leipzig 1929); „Народната музика на великоруситѣ“ (книга 5, год. XXI отъ: „Die Musik“ — Berlin-Stuttgart, 1929); „Раситѣ на земаята въ огледалото на сравнителната музикология“ — студия — (книга 2, год. XXIII отъ: „Die Musik“ — Berlin 1931); „Примитивната музика и музикалното чувство на малкото дете“ — студия — (книга 5, год. 2 отъ: „Die Musikpflege“, Verlag Quelle u. Meyer, Leipzig 1931); „Народната музика въ източна Европа“ — студия — (книга 3, год. 1930 отъ: „Die Brücke“, Berlin 1930); „По отознаването стила въ руската музика“ (книга 23, год. 1927 отъ: „Signale für die musikalische Welt“, Berlin 1927); „Руската опера и западно-европейската музика“ — студия — (книга 8/9, год. 6 отъ: „Melos“ — Verlag Schott's Söhne, Mainz — Leipzig 1927); „Развитието на руската опера“ — (кн. 16, год. IV отъ: „Das Orchester“ — Berlin 1927); „Има ли операта бждеще?“ — (книга 1, год. 1931 отъ: „Der Dreiklang“ — Dresden); „Характерни представители на българската музика“ — очеркъ — (въ брой 42, год. 54 отъ: „Allgemeine Musikzeitung—Berlin). Издаде: Школа за цигулка по Ситъ, българско издание при Фр. Хофмайстеръ—Leipzig; „Школа за цигулка“ — Шевчикъ —